

vendt saa lempeligt som ønskeligt. Der er jo her Tale om Mennesker, som har været her i Landet i nogen Tid, og hvis hele Forhold kan blive i høj Grad forstyrret, hvis man anvender Loven med for stor Haardhed og udviser dem. Denne Følelse af, at Loven ikke er blevet anvendt saa lempeligt, som den burde, er vistnok blevet noget forstærket, og der er yderligere opstaaet Frygt for, at Loven vil blive anvendt i for stort Omfang, efter at der i Spidsen for den Afdeling af Politiet, som har med disse Anliggender at gøre, er kommet en Mand, som jeg tror, man bør have noget stærkere Indseende med, end man maaske ellers vilde behøve. Saadanne Tanker har i hvert Fald været fremme i store Kredse af den Del af Befolkningen, som jeg nærmest repræsenterer, og jeg vil, som sagt, benytte Lejligheden til at henstille til Justitsministeren at indføre en stærkere Kontrol med, hvorledes Loven anvendes, og i det hele bestrebe sig for, at den anvendes saa lempeligt som muligt.

Justitsministeren (Zahle): Dette er en overordentlig vanskelig Sag, thi der er mange humane Hensyn, der taler mod en skarp Anvendelse af disse Lovbestemmelser. Denne Lov giver jo Ret til at udvise Personer, der har opholdt sig her i Landet i et ikke lille Tidsrum, og i saa Tilfælde maa der naturligvis vises megen Forsigtighed, eftersom de paagældende kan have grundlagt deres Eksistens her og endog erhvervet Ejendom. Man har Eksempler paa, at man har maattet udvise Folk, der havde skaffet sig Hus paa Landet, saaledes en Landarbejder, der med sin Familie var blevet Ejer af et Hus. I saadanne Tilfælde bør Udvisningen naturligvis kun ske med den yderste Varsomhed, og naar der virkelig er Aarsag dertil. Det er mig derfor ikke ukært at høre en Henstilling om, at der skal vises Varsomhed i saa Henseende, thi man hører jo mange Krav om, at Udlændinge skal vises ud af Landet. Der er, vistnok væsentlig paa Grund af i Pressen udbredte, urigtige Meddelelser, men ogsaa fordi Medlemmer her i Tinget ud fra lignende fejlagtige Forudsætninger, maaske idet de har hentet deres formentlige Kendskab til disse Forhold udelukkende fra Pressen, har fremsat Udtalelser derom, her i Landet opstaaet en Forestilling om, at der opholder sig en overvættens Mængde Udlændinge her. Hvor ofte det end er blevet gendrevet og modsagt, holder der

sig i vide Kredse i Befolkningen en urokelig Overbevisning om, at der i dette Land, der er lukket for Tilgang af fremmede og har været det i flere Aar, og hvor Udvisningsretten er udvidet og er blevet kraftigt anvendt, er helt fuldt af Udlændinge, og at det er derfor, at her er Bolignød og mange andre Ulykker. Dette er forkert, og man burde ikke tage saa meget Hensyn til de Krav, der rejser sig om stadige Udvisninger, men paa den anden Side kan man heller ikke se bort fra, at der er et Krav. Det gælder da paa dette Omraade om ikke at falde i Scylla, naar man søger at undgaa Karybdis.

Jeg skal, som sagt, tage Hensyn til den Henstilling, der er gjort.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 86 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Videresalg af Billetter til offentlige Forlystelser.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2231).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 88 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forholdsregler til Skibsfartens Betryggelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3471).

Sagen sattes til Forhandling.